

behandling med EPO ikke på nuværende tidspunkt tages i rutinemæssig anvendelse, men videreføres under protokol, indtil der foreligger tilfredsstillende dokumentation for effekten på livskvalitet, kræftsvulstens størrelse og overlevelse samt for bivirkninger ved behandlingen. Hvis der på et senere tidspunkt fremkommer en mere overbevisende dokumentation af effekten, og/eller prisen for behandlingen falder, vil det være relevant at foretage en fornyet vurdering, fx i form af en MTV.«

Kræftstyregruppen har på sit møde den 5. februar 2004 drøftet rapporten med henblik på stillingtagen til anvendelse af EPO til behandling af anæmi (blodmangel) hos kræftpatienter. Der var enighed i Kræftstyregruppen om at støtte rapportens anbefaling.

Jeg har taget rapportens konklusion til efterretning, idet jeg bemærker, at rapporten ikke udelukker, at der i visse tilfælde kan anvendes EPO til kræftpatienter. Jeg finder derfor ikke behov for at tage skridt til at sikre, at kræftpatienter, der er uhelbredeligt syge, kan få behandling med EPO, sådan som spørgeren efterlyser det i sit spørgsmål.

Spm. nr. S 2792

Til integrationsministeren (15/3 04) af:

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

»Når der er tale om en ansøgning om sammenføring af en udenlandsk ægtefælle til en dansk statsborger, kan ministeren så oplyse, hvor længe en dansk statsborger af samme etnisk oprindelse som sin udenlandske ægtefælle skal have opholdt sig i Danmark, før parret vil have opnået større samlet tilknytning til Danmark end til det fælles oprindelsesland?«

Begrundelse

Spørgeren er blevet bekendt med, at et dansk-tyrkisk ægtepar i Århus indtil videre ikke kan få lov at bo i Danmark på grund af de nye regler om tilknytning for danske statsborgere, herunder kravet om at parret samlet set skal have størst tilknytning til Danmark. Sagen er bl.a. blevet omtalt i Århus Stiftstidende den 29. marts 2004 under overskriften »Udvisning smadrer lykken for ung ægtepar«. Udlændingestyrelsen

har forlænget den tyrkiske ægtefælles opholdsgrundlag til 30. september 2004 med henvisning til hendes vanskelige graviditet.

Svar (29/3 04)

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Efter udlændingelovens § 9, stk. 7, kan opholdstilladelse til ægtefæller eller samlevere til herboende personer, medmindre ganske særlige grunde taler derimod, kun gives, såfremt ægtefællernes eller samlevernes samlede tilknytning til Danmark er større end ægtefællernes eller samlevernes samlede tilknytning til et andet land.

Ved afgørelsen af, om tilknytningskravet må anses for opfyldt, skal der altid foretages en samlet vurdering og afvejning på grundlag af alle foreliggende omstændigheder.

Efter praksis skal såvel den herboende person som ansøgeren have opnået en vis tilknytning til Danmark for at anse tilknytningskravet for opfyldt. Uanset hvor stærk tilknytning den herboende måtte have til Danmark, vil tilknytningskravet som udgangspunkt således alene kunne anses for opfyldt, hvis ansøger tillige har en vis tilknytning til landet.

Det er ikke muligt generelt at oplyse, hvor lang tid en dansk statsborger af anden etnisk oprindelse skal have opholdt sig i Danmark, før tilknytningen anses for væsentlig, da det afhænger af en konkret vurdering af omstændighederne i den enkelte sag.

Der henvises i den forbindelse til Integrationsministeriets og Udlændingestyrelsens notat af 29. september 2003 om anvendelsen af tilknytningskravet ved ægtefællesammenføring, jf. udlændingelovens § 9, stk. 7, fremsendt til Integrationsudvalget den 10. oktober 2003 (Alm. del – bilag 13).

Spm. nr. S 2793

Til integrationsministeren (15/3 04) af:

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

»I hvilken grad bidrager varighed af uddannelse i Danmark, erhvervsmaessig aktivitet, involvering i foreningsliv m.v. til at forstærke en herboende persons tilknytning til Danmark, når Udlændingestyrelsen skal vurdere en ansøgning